

BOG

AF DET ALMENE (/BOEGER/AF-DET-ALMENE)

Af Lars-Emil Woetmann (/forfattere/lars-emil-woetmann) (2018)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A55096198)

BASIS%3A55096198)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/af-det-almene) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/af-det-almene&title=Af-det-almene)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/af-](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/af-det-almene&status=Af%20det%20almene+https://litteratursiden.dk/boeger/af-det-almene)

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/af-det-almene&title=Af-](https://litteratursiden.dk/boeger/af-det-almene&title=Af-det-almene)

[det-almene&status=Af det almene+https://litteratursiden.dk/boeger/af-det-](https://litteratursiden.dk/boeger/af-det-almene)

[det almene\)](https://litteratursiden.dk/boeger/af-det-almene)

[almene\)](https://litteratursiden.dk/boeger/af-det-almene)

Mærkværdig og mangfoldig debut fyldt med et virvar af digtformer, som strejfer omkring i samfundets forskellige lag.

TAGS: SAMFUND (TAXONOMY/TERM/9156)

ANMELDELSE

(/users/daniel-boysen)

Af Daniel Boysen (/users/daniel-boysen)

Skribent
12 dec.18

Mærkværdig og mangfoldig debut fyldt med et virvar af digtformer, som strejfer omkring i samfundets forskellige lag.

'Af det almene' er en mangfoldig læseoplevelse, hvor man ikke ved, hvad der venter i det næste digt. Det er både en kompliment og en kritik, som jeg vil uddybe i løbet af anmeldelsen. Jeg antager forskellige roller i samfundet og er fx domsmand og en, der skal søge job. I sidste ender påstår digtene, at staten ejer din krop. Der er med andre ord tale om en politisk digtsamling.

Lad os starte med det bedste i samlingen. De digte, hvor Woetmann benytter sig af korrektur og sproglig korrekthed, er fantastiske. I digtet 'Blodproppen' foldes talentet ud på fineste vis, når kroppens skrøbelighed skrives frem i ét af samlingens længere og mere komplette digte. Stemningen suger mig ind og jeg læser digtet flere gange. Her et par eksempler fra digtet: *"en hund slikkede min sko / jeg tænkte jeg skulle huske min taske / og det skulle jeg jo / så hverdagsagtigt / sådan at være døende"* og *"hjertet vil også briste / når du tror de holder / jeg ved det ikke // verden er bare noget der sker"*.

I digtene, hvor sætningen *"staten ejer din krop"* går igen som en messende bas, fungerer sproget og det politiske, fordi formen fremstår som en parole som fx

"At du bygger dine muskler / betyder ikke du er i kontrol / du hænger sammen med det hele / staten ejer din krop". Digtenes kredsen om samfundets sammenhænge er rytmiske og lader læseren selv tænke over, hvordan tingene hænger sammen.

Men det er ikke tilfældet for alle digtene i samlingen. Digtet 'Sætten sig' er et eksempel på digterens eksperiment, hvor stavfejl og brudt rytme i form af overdreven kommatering træder før fortællingen om samfundet: *"Skulle jeg være mangefjæset blomstr, nellik / i gjensidige vikl i mine manifestationerne / i okkergul mur / hvorpå sols skygge satte sig / i mit hjernes indre vrage? Jeg, hvad -"*. Efter min mening fremstår disse digte mildest talt irriterende i forhold til læseoplevelsen, især når man løbende finder ud af, hvad Woetmann kan med et mere flydende sprog. Hans evner til at fortælle og skabe billeder nedbrydes med digte som 'Sætten sig', hvor hans sprog mimer fortidens og minder om noget fra 1700tallet.

En anden faldgruppe for politiske digte er, at digtet kommer med en moralsk konklusion til sidst, og her kan Woetmann heller ikke altid dy sig, som fx her i digtet 'En almindelig dag': *"ved ikke hvad hun hedder / rollatoren står tilbage // åh hvor trist"*. Første del af digtet består af nøgterne betragtninger, der i sig selv er ret fine, men "åh hvor trist" som afslutter digtet, fremstår lettere opstyltet og drager en konklusion for læseren, hvilket udelader den læsende fra selv at træde ind i digtets rum for at sanse og fortolke selv. Heldigvis forfalder digtene kun til sådanne konklusioner få gange.

'Af det almene' viser, at Woetmann har potentiale til at skrive rigtig gode digte, som åbner et vindue ind i samfundet og sætter de almindelige ting på form. Men digtsamlingen efterlader samtidig også et rodet udtryk, fordi der også bliver insisteret på opbrudt syntaks og stavfejl. De bedste digte er i stedet de mere klassiske, fordi Woetmann er en god fortæller gennem poesien.

BOGDETALJER

Brugernes anmeldelser

0 anmeldelse

Log ind (/user/login?destination=/boeger/af-det-almene%23comment-form) eller opret en konto (/user/register?destination=/boeger/af-det-almene%23comment-form) for at skrive kommentarer

Relaterede bøger